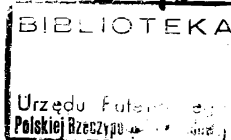

5 grudnia 1929 r.

C 14 b 1/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10849.

Kl. 28 b 14.

Diamant Samu és Fiai
(Budapeszt, Węgry).

Maszyna do prasowania futer.

Zgłoszono 12 stycznia 1929 r.

Udzielono 2 sierpnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 23 stycznia 1928 r. (Węgry).

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi maszyna do prasowania futer, różniąca się tem od znanych maszyn tego rodzaju, że jej obsługa jest łatwa i nieuciążliwa dla robotnika, a przede wszystkim tem, że przechodzące przez nią futro podlega prasowaniu na całej powierzchni. Stół maszynowy, na którym leży prasowane futro nie jest przesuwalny względem walca roboczego jak u znanych maszyn, lecz jest nieruchomy, a nawet może być zupełnie zbędny.

Maszyna wykonana w myśl niniejszego wynalazku składa się z ogrzewanego walca górnego, zaopatrzonego w żebra równoległe do tworzących walców i z walca dociskowego, który przylega do poprzedniego, lecz jest osadzony podatnie i wskutek tego sam się ustawia w zależności od gru-

bości prasowanego futra. Przed walcami prasującymi znajduje się para walców doprowadzających futro. Żebra znajdujące się na powierzchni walca prasującego rozluźniają węzły na powierzchni materiału i prostują skręcone włosy, tak że omawiana maszyna nie tylko prasuje, lecz jednocześnie zapobiega rozpoczynającemu się spłśnieniu materiału, wskutek czego materiał wyprasowany zapomocą tej maszyny uzyskuje bardzo piękny wygląd zewnętrzny, a tem samem zyskuje na wartości.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu niniejszego wynalazku.

Fig. 1 przedstawia walec prasujący w przekroju podłużnym i poprzecznym, fig. 2 — walec dociskowy w przekroju podłuż-

nym; fig. 3 — schematycznie całe urządzenie, fig. 4 — podłużny przekrój ważniejszych części nowej maszyny.

Walce doprowadzające *a* wprowadzają materiał pomiędzy górny walec prasujący *b* i dolny walec dociskowy *c*, którego końce spoczywają na sprężynach *r*, tak że walec ten styka się z walcem *b* o ile pomiędzy walcami nie przechodzi prasowany materiał, natomiast odsuwa się zależnie od grubości materiału, poczem po przejściu materiału wraca znowu do położenia pierwotnego. Równoległe do walców jest umieszczony zbiornik *t*, którego długość jest równa długości walców. Przez otwory w dnie zbiornika *t* sący się woda, która spływa na owłosioną powierzchnię materiału, tak że ten ostatni wchodzi pomiędzy walce robocze odpowiednio zwilżone.

Ponieważ na prasowany materiał (względnie górny walec *a*) mogłoby spływać zbyt wiele wody, więc do doprowadzania wody użyto paska filcu *i*, osadzonego w rowku na dnie zbiornika *t*.

Powierzchnia górnego walca prowadniczego *a*¹ jest powleczone celowo filcem, który zwilża stale prasowany materiał wodą doprowadzaną zapomocą paska filcowego *i*.

Walec dociskowy *c* jest wykonany celowo z drzewa i może być zaopatrzony w powłokę o z filcu lub skóry.

Powierzchnia walca prasującego *b* jest pokryta częściowo lub całkowicie żebrami *e* równoległymi do tworzącej walca. Żebra te mogą stanowić jedną całość z walcem, albo też mogą być przymocowane do walca, jako wkładki *d* wpuszczone w żłobki o przekroju kształtu jaskółczego ogona. Wykonanie jedno i drugie przedstawiono na przekroju walca (fig. 1) po prawej względnie po lewej stronie.

Wspomniane wkładki można również wykonać w postaci wycinków płaszcza walca (nie przedstawiono na rysunku), a nie

jako wkładki równoległe do tworzącej walca, lecz i w tym przypadku żebra *e* są równoległe do tworzącej walca. Wkładki takie umocowuje się w odpowiednich wgłębieniach, wykonanych na powierzchni walca.

Przekrój żeber *e* jest celowo trójkątny (lub trapezowy) jak przedstawiono po lewej stronie fig. 4, przyczem krawędzie żeber mogą być zaokrąglone jak przedstawia prawa strona fig. 4. Pomiedzy parą walców prowadniczych *a* i parą walców prasujących *b*, *c* znajduje się płyta *z*, która zapobiega spadaniu materiału, natomiast pod maszyną znajduje się powierzchnia prowadnicza *x*, która doprowadza wyprasowany materiał zpowrotem do rąk robotnika.

Walec prasujący *b* ogrzewa się w dowolny znany sposób. Walce prowadnicze *a* trzymają prasowany materiał i regulują szybkość jego przesuwu.

Żebra nietylko prasują materiał, lecz rozluźniają splątane kępki włosów i prostują włosy, tak że czesanie materiału, stosowane zazwyczaj przed prasowaniem lub jednocześnie z prasowaniem, staje się zupełnie zbędne przy używaniu maszyny do prasowania według niniejszego wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do prasowania futer, znamienna tem, że składa się z ogrzewanego walca prasującego, zaopatrzonego w żebra równoległe do jego tworzącej i z walca dociskowego osadzonego podatnie.

2. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1, znamienna tem, że powierzchnia walca prasującego pokryta jest całkowicie żebrami równoległymi do jego tworzącej.

3. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1, znamienna tem, że żebra równoległe do tworzącej walca pokrywają

tylko pewne części jego powierzchni, natomiast inne części powierzchni walca są gładkie.

4. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1—3, znamienna tem, że żebra stanowią z walcem jedną całość.

5. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że żebra są umieszczone na wymiennych wkładkach, które są umieszczone w odpowiednich żłobkach lub wgłębieniach powierzchni walca i dają się wyjmować.

6. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1, znamienna tem, że powierzchnia walca dociskowego pokryta jest filcem lub skórą.

7. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1, znamienna tem, że ponad

parą walców prowadniczych znajduje się zbiornik wody.

8. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1 i 7, znamienna tem, że do sprowadzania wody ze zbiornika na walce prowadnicze służy pasek filcowy umieszczony w rowku na dnie zbiornika.

9. Maszyna do prasowania futer według zastrz. 1 i 8, znamienna tem, że walec prowadniczy, stykający się z owłosioną powierzchnią futra, jest pokryty filcem, albo innym materiałem wchłaniającym wilgoć.

D i a m a n t S a m u é s F i a i.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

